

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกการมีคู่วัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26
2. เพื่อสร้างสมการจำแนกกลุ่มการมีคู่วัยเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพสมการจำแนกการมีคู่วัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ทั้งหมด 35 โรงเรียน จำนวน 34,970 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของยามานะ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีคู่วัยเรียน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนเช่น เพศ ระดับการศึกษา และการมีคู่วัย

ตอนที่ 2 ปัจจัยภายนอกตัวผู้เรียนประกอบด้วยปัจจัยด้านครอบครัว, ปัจจัยด้านโรงเรียน, ปัจจัยด้านชุมชน, ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในตัวผู้เรียนประกอบด้วยปัจจัยด้านความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง, ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมกรมีคู่รักในวัยเรียน, ปัจจัยด้านเจตคติด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น

การจัดกระทำข้อมูล

นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยเก็บจาก โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 6 แห่ง จำนวน 396 ชุด ได้กลับมาทั้งหมด 396 ชุด คิดเป็น 100 % แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจหาความสมบูรณ์พบว่าแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 396 ชุด คิดเป็น 100 % แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานค่าร้อยละ(Percent) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติจำแนก วิเคราะห์ค่า Eigenvalue ค่าวิลด์แลมบ์ดา (Wilks' Lambda) ค่าไค - สแควร์ (Chi-square) และสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีคู่รักในวัยเรียน ระหว่างกลุ่มมีคู่รักและกลุ่มไม่มีคู่รักพบว่า ตัวแปรโรงเรียน การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมกรมีคู่รักในวัยเรียนเจตคติด้านศีลธรรมและ วัฒนธรรมไทยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ตัวแปรที่สามารถจำแนกนักเรียนที่มีคู่รักในวัยเรียน กลุ่มมีคู่รักและกลุ่มไม่มีคู่รัก มี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมกรรมกรมีคู่รักในวัยเรียน (cup) และ การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ (N) ซึ่งได้สมการจำแนกกลุ่ม (Discriminant Function) ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน คือ

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = - 7.013 + .659 (N) + 1.235 (Cou)$$

สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_V = .408 (Z_N) + .703 (Z_{Co})$$

3. เมื่อใช้ปัจจัยจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม สามารถพยากรณ์การเป็นสมาชิกของทั้งสองกลุ่มได้อย่างถูกต้องร้อยละ 59.6

อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยจำแนกการมีคูร์กในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีคูร์กในวัยเรียน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มมีคูร์กและกลุ่มไม่มีคูร์ก พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีคูร์ก กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีคูร์กซึ่งมีตัวแปรด้าน โรงเรียน การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการมีคูร์กในวัยเรียน ศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรทั้งหมดนี้มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นการยืนยันว่าตัวแปรจำแนกกลุ่มสมาชิกขาดจากกันจริง สอดคล้องกับการศึกษาของ เมธินี ก้อนแก้ว (2546 : 82 - 84) พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา สัมพันธภาพในครอบครัว การสอนตนเอง และพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ อยู่ในระดับกลาง ส่วนความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีคูร์ก และกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีคูร์กมี 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรด้านเจตคติต่อพฤติกรรมการมีคูร์กในวัยเรียน และการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ ซึ่งอธิบายตามลำดับตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักในสมการมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1 ตัวแปรด้านเจตคติที่มีพฤติกรรมการมีคูร์กในวัยเรียน มีน้ำหนักสูงสุดในการจำแนก ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีคูร์กในวัยเรียน และกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีคูร์กในวัยเรียน แสดงให้เห็นว่าเจตคติต่อพฤติกรรมการมีคูร์กในวัยเรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีคูร์กในวัยเรียนมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในครั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า เจตคติ (Kagan, 1968 : 78) เป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะซึ่งถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการมีคูร์กในทางที่ดี ก็จะทำให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อคูร์ก ที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ พงษ์ลักษณ์ ประวันนา (2549 : 116 - 123) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล

ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง คือ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนหญิงที่มี
 ทักษะคิดที่ไม่ดีมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีทักษะคิดที่ดี ดังนั้นจึงควรปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อ
 การมีคูรักรของนักเรียน จากการศึกษาของ อุบลรัตน์ แสงผล (2548 : 86 – 87) ศึกษาพบว่า
 นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีระดับเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศแบบคูรักรอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ตัวแปรด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศ มีน้ำหนักเป็นลำดับที่ 2 ที่มี
 แนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนักเรียนกลุ่มมีคูรักรในวัยเรียน แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข่าวสาร
 เรื่องเพศของนักเรียนมีผลต่อการมีคูรักรในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยม รองลงมาจาก เจตคติ
 ต่อพฤติกรรมของคูรักรในวัยเรียนเนื่องจาก การเปิดรับสื่อที่เกี่ยวกับความรู้ทางเพศ เป็นเรื่องปกติ
 ธรรมดาตามธรรมชาติแห่งวัย โดยการเรียนรู้เรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ ในทางที่ถูกต้องเหมาะสม
 โดยมีผู้ใหญ่คอยให้คำแนะนำ จะทำให้นักเรียนเกิดภูมิคุ้มกันต่อการมีคูรักร และการปฏิบัติต่อ
 คูรักรในทางที่เหมาะสม ส่วนการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น สื่อลามก
 อนาจาร ทั้งเว็บไซต์ ซีดี เกม หนังสือ โป๊ สิ่งเหล่านี้ล้วนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยาก
 ลอง ซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ยังมีวุฒิภาวะ และความยับยั้งชั่งใจ น้อย จึงอาจทำให้การ
 แสดงพฤติกรรมต่อคูรักรได้อย่างไม่เหมาะสม ซึ่งปัจจุบันสื่อทางเพศเปิดกว้าง และหลากหลาย
 สอดคล้องกับการศึกษาของ นพดล กรรณิกา (2554 : เว็บไซต์) พบว่า นักเรียนร้อยละ 55.3 เคยดู
 ภาพโป๊ เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต สมชาย เสียงหลาย (2552 : เว็บไซต์) พบว่า เด็กไทยส่วนใหญ่
 ใช้เวลา 1 ใน 3 ไปกับสื่อเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ ที่น่าเป็นห่วงคือเด็กร้อยละ 30 เสพสื่อ
 ลามก ส่วนเว็บไซต์ที่เสี่ยงต่อการเป็นสื่อเชิงชื้อออนไลน์ ปัจจุบันมีมากกว่า 106 ล้านเว็บไซต์ จาก
 ผลการสำรวจของเอเค โพลล์ สถานการณ์ที่เด็กไทยอยากมีเพศสัมพันธ์เกิดจากการดูสื่อลามกที่
 ส่งผลให้เกิดปัญหาเพศสัมพันธ์เสรี นิสารัตน์ รอดปรุง (2553 : 140 - 141) การเปิดรับ สื่อเป็น
 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รอช (Roche. 1998 : Abstract) วัยรุ่นจะ
 คำนึงถึงความสุขเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่าการสนใจในเจตนาในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ไม่สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีคูรักร และกลุ่ม
 นักเรียนที่ไม่มีคูรักรมี 5 ตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปรด้านครอบครัว โรงเรียน ชุมชน มีคุณค่าใน
 ตนเอง คีลธรรมและด้านวัฒนธรรมไทย ซึ่งอธิบายตามลำดับตัวแปรดังนี้

3.1 ครอบครัวเป็นปัจจัยจำแนกการมีคูรักรในวัยเรียนของนักเรียนระดับ
 มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กลุ่มที่มีคูรักรในวัยเรียน และ
 กลุ่มที่ไม่มีคูรักรในวัยเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การอบรม
 เลี้ยงดูของครอบครัว ไม่ส่งผลต่อการมีคูรักรในวัยเรียนของนักเรียนระดับสอดคล้องกับ

การศึกษาของเมนส์ช และคณะ (Mensch and others. 1999 : เวย์ไซต์) พบว่า ครอบครัว และ การสนับสนุนของบิดา มารดามีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นหญิง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ความรัก ความห่วงใย และเอาใจใส่ ซึ่งกันและกันใน ครอบครัว จะเป็นเกราะป้องกันให้นักเรียนแสดงออกในการคบเพื่อนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ฉวีรัตน์ วัชรรัมย์ (2545 : 105) พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวมี ผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในทางลบ และพิสมัย นพรัตน์ (2543 : 79) พบว่าความ ผูกพันในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่ม ตัวอย่าง

3.2 โรงเรียนเป็นปัจจัยที่จำแนกการมีคูรักรักในวัยเรียนของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กลุ่มที่มีคูรักรักในวัยเรียน และ กลุ่มที่ไม่มีคูรักรักในวัยเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าสภาพ บรรยากาศภายในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา มีอิทธิพลต่อการมีคูรักรักในวัย เรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของเมนส์ช และคณะ (Mensch and others. 1999 : เวย์ไซต์) พบว่า โรงเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของ นักเรียนวัยรุ่นชาย แต่สัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนวัยรุ่นหญิง อิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นหญิงและ สโลนิม เนโว (Slonim-Nevo. 2007 : 143-159) พบว่า พฤติกรรมที่มีความเสี่ยงทางเพศสูงและประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสมเป็นสาเหตุ สำคัญที่ทำให้วัยรุ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหา โรคเอดส์ เด็กวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ ทางเพศมักจะมีความรู้เกี่ยวกับ โรคเอดส์และมีทัศนคติทางบวกต่อการป้องกัน โรคเอดส์สูงขึ้น ในทางตรงข้ามเด็กวัยรุ่นที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองมักจะป้องกัน โรคเอดส์ลด น้อยลง

3.3 ชุมชนเป็นปัจจัยที่จำแนกการมีคูรักรักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กลุ่มที่มีคูรักรักในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มี คูรักรักในวัยเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุมชนไม่มีอิทธิพล ต่อการมีคูรักรักในวัยเรียนของนักเรียน เพราะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสนใจกลุ่มมากกว่าชุมชนที่ ตนเองอาศัยอยู่ จึงเกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบจากกลุ่มเพื่อนมากกว่าชุมชน สอดคล้องกับ การศึกษาของ พงษ์ศักดิ์ ประจำวัน (2549 : 116-123) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมี เพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ได้แก่ กลุ่มเพื่อน นักเรียนหญิงที่พบปะกลุ่มเพื่อนที่มี เพศสัมพันธ์มาก มีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่า

3.4 มีคุณค่าในตนเองเป็นปัจจัยที่จำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 กลุ่มที่มีคูรัักในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มีคูรัักในวัยเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนกลุ่มมีคูรัักและกลุ่มไม่มีคูรััก รู้สึกมีคุณค่าในตัวเองไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของสิรินทร์ ศรีประสิทธิ์ (2545 : 121) พบว่า นักเรียนที่มีทักษะการสอนตนเองในระดับสูง มีแนวโน้มมีพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศสูงด้วย และ จากการศึกษาของ เจตต์จันทร์ ล้วนเนตรเงิน (2551 : 66 - 67) พบว่านักเรียนหญิงที่เข้าร่วม โครงการฝึกอบรมมีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อ โรคเอดส์ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภควดี อาจวิชัย (2551 : 67-68) นักเรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคนิยมและเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่างกันเรสเบอร์รี่ และคณะ (Rasberry and the others. 2007 : 59-78) พบว่า นักการศึกษาเชื่อว่า แรงจูงใจช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมลดความเสี่ยงทางเพศได้ ซึ่งเป็นผลดีว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศให้ลดน้อยลง

3.5 ศีลธรรมและด้านวัฒนธรรมไทย เป็นปัจจัยที่จำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กลุ่มที่มีคูรัักในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มีคูรัักในวัยเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่มีคูรััก และกลุ่มที่ไม่มีคูรััก มีความคิดเห็นด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะจากสถานการณ์การเปิดรับวัฒนธรรมจากฝั่งตะวันตกเข้ามาผสมผสานกับวัฒนธรรมไทย จึงมีความเปิดกว้างการการแสดงออกต่อคูรัักทั้งในด้านที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ ทับทิม ตรีเจริญ (2546 : 74 - 76) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศ และออกนอกกรอบจารีตประเพณี และถือเป็นแนวปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และจากการศึกษาของอุบลรัตน์ แสงผล (2548 : 86 - 87) ศึกษาพบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีระดับเจตคติในด้านสังคมและวัฒนธรรมในการคบเพื่อนต่างเพศแบบคูรัักในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยจำแนกการมีคูรัักของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีปัจจัยด้านเจตคติต่อการมีคูรัักในวัยเรียน และ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศ

มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีคูรั๊ก กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่มีคูรั๊ก ดังนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ควรจะมี การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการมีคูรั๊กให้นักเรียนและให้ความรู้เกี่ยวกับควรรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสม ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ครู – อาจารย์ จากการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการมีคูรั๊กในวัยเรียน และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มที่มีคูรั๊กในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มีคูรั๊กในวัยเรียน ดังนั้น ครูจึงควรนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ต่อการมีคูรั๊กในวัยเรียน วิธีการปฏิบัติตนต่อคูรั๊กที่เหมาะสม โดยให้การแนะนำ ตักเตือน พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษา ให้นักเรียน ได้รู้วิธีการป้องกันตัวเอง ปลูกฝังคุณลักษณะด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศทั้งในทางบวก และทางลบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเลือกรับข่าวสารเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม

1.2 ผู้ปกครอง จากการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการมีคูรั๊กในวัยเรียน และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มที่มีคูรั๊กในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มีคูรั๊กในวัยเรียน ดังนั้นผู้ปกครองควรปลูกฝังเจตคติเกี่ยวกับการมีคูรั๊กในวัยเรียน ให้กับนักเรียน ส่งเสริมค่านิยมเกี่ยวกับการมีคูรั๊กให้เหมาะสมกับวัย และ ส่งเสริมค่านิยมการแสดงพฤติกรรมต่อคูรั๊กในวัยเรียน พร้อมทั้งเอาใจใส่การเข้าใช้สื่อของนักเรียนอย่างใกล้ชิด แนะนำการรับข้อมูลจากสื่ออย่างมีวิจารณญาณ ติดตามการใช้สื่อในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศอย่างเหมาะสม เช่น การใช้เฟสบุ๊ค (Face book) เอ็มเอสเอ็ม. (MSN) แคมฟรอก (Camfong) และสื่อต่าง ๆ คอยให้คำแนะนำในการรับข่าวสารเรื่องเพศ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้สื่อในทางที่สร้างสรรค์ และรู้เท่าทันสื่อว่ามีทั้งด้านบวก และด้านลบ เพื่อให้ นักเรียนไม่หมกมุ่นในการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศมากเกินไป

1.3 ตัวของนักเรียนเอง จากการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการมีคูรั๊กในวัยเรียน และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มที่มีคูรั๊กในวัยเรียน และกลุ่มที่ไม่มีคูรั๊กในวัยเรียน ดังนั้น นักเรียนเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะต้องตระหนักถึงหน้าที่ กาลเทศะ การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ กับคูรั๊ก ต้องเป็นผู้ที่คิดเป็น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงามของไทย มีเจตคติที่ดีต่อการมีคูรั๊ก และรักษานวลสงวนตัว เลือกรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศในทางที่สร้างสรรค์ ไม่หมกมุ่น มีความรู้ ความเข้าใจ รู้เท่าทันเทคโนโลยี เพราะสังคมปัจจุบันเป็นยุค

แห่งการสื่อสารไร้พรมแดน การเข้าถึงสื่อเป็นสิ่งที่ไร้ขีดจำกัด และวัยเรียน เป็นวัยที่นักเรียน
อยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ดังนั้น การใช้สื่อในโลกสังคมออนไลน์ (Social media) จึงต้อง
อยู่ในการควบคุม ดูแลของบิดา มารดา ผู้ปกครอง และ ครู เพราะนักเรียนยังขาดวุฒิภาวะในการ
ตัดสินใจ

2. ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเจตคติในการมีคู่รัก เช่น
เพื่อน ครู สถานภาพของผู้ปกครอง ระบุว่ามียุทธวิธีลดต่อเจตคติของนักเรียนมากน้อยเพียงใด
เพื่อจะได้นำมากำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาช่องทางการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศของนักเรียน เพื่อให้
สามารถจัดการการรับสื่อของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

2.3 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากกว่านี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่
ครอบคลุมกลุ่มประชากร และเพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจน